

Tu i jo sols

Per Eloi A el ds., 08/09/2007 - 09:00

Gossos

-

8

Lletra original

Avui el carrer és ple de bassals
 Bassals plens de reflexes
 De la gent que va passant
 Però no mira el seu voltant
 Planetes desorbitats
 Venen sabates nens sense mitjons
 I una noia amb un walkman
 I un vell que dorm
 I pels carrerons
 Un vent que glaça i mata
 A qui no riu l'últim
 A qui riu sempre el primer
 Tu i jo sols
 Tu i jo sols
 Som tu i jo sols
 Som tu i jo sols
 No faig res
 No em fa falta res
 Només noto el vent
 Que em fa volar els cabells
 Que em fa volar
 Que et fa volar
 Que ens fa volar
 Serà el destí
 Serà coincidència
 Serà sort o casualitat
 Doncs si d'innocència
 Potser imprudència
 Son i curiositat
 Nosaltres sabem com brillava la lluna
 ahir a la niti que s'amaga
 dins els teus recòrds d'estiu.
 Dins un llit
 Jo m'hiestic
 Si tu hi ets amb mi
 Buscarem aquest petó
 Amb gust de primera vegada
 Trobarem el camí llarg
 Esperarem que demà
 Sigui millor
 Sigui millor
 Tots sols tu i jo sols
 Tu i jo sols
 Tu i jo sols
 Tu i jo sols
 Som tu i jo sols
 Som tu i jo sols
 Som tu i jo sols
 Som tu i jo sols
 Som tu i jo sols

Lletra traduïda

... fem Aliança!

La cançó parla de dues cares d'una mateixa moneda. Per una banda el món canviant, amb les seves misèries i injustícies i, per altra banda, l'autenticitat d'una relació de parella que fa tirar endavant malgrat tot. Que ens fa adonar que en el món hi ha també bellesa. **"Buscarem aquell petó amb gust de primera vegada" ens mena a cercar tot allò que hem tastat com a autèntic i veritable. Fes memòria i anomena quins són per a tu aquests petons amb gust de primera vegada. En la tradició bíblica aquest petó primigeni de Déu s'ha anomenat "Aliança" "Tu i jo sols" El Déu de la biblia és un Déu personal, gelós, i no un ens abstracte. El nostre Déu és relació i comunicació, perquè l'amor també és relació i comunicació. El monoteïsme apareix amb un Déu que es compromet amb un poble i unes persones a les quals els demana el mateix que una relació de parella: "Tu i jo sols", en llenguatge bíblic, equival al manament "No tindràs altres déus fora de mí". Així ho explica el càntic dels càntics, un llibre que va transformar el llenguatge d'un poema amorós en una història d'amor entre Déu i el seu poble: "ELL (Déu) Aixeca't, amiga meva, bonica meva, i vine! Mira. l'hivern ja ha passat, la pluja s'ha esvaït, ja se n'ha anat. Les flors despunten a la terra, ja arriba el temps d'esbrotar, se sent la tòrtora pels nostres camps (...) ELLA (el poble) El meu estimat és tot meu, i jo sóc tota seva, ell que pastura els ramats entre els lliris. Abans que bufi la marinada i s'allarguin les ombres, retorna, estimat meu, semblant a la gasela, al cervatell, per les muntanyes de Bèter..."**

Himne d'el'amor

Si jo parlés els llenguatges dels homes i dels àngels però no estimés, seria com una esquella sorollosa o un címbal estrident. Si tingués el do de profecia i penetrés tots els designis amagats de Déu i tot el coneixement, si tingués tanta fe que fos capaç de moure les muntanyes, però no estimés, no seria res. Si repartís tots els meus béns als pobres, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau i tingués així un motiu de glòria, però no estimés, de res no em serviria. El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta. L'amor no passarà mai.
